

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant eelkõige järgmised väited.

1. Korduseksami kohustuse kontrollimisel oli kohtulik hinnang puudulik

— Vaidlustatud otsuses ei mõisteta, et suulise eksami kordamine selleks, et rakendada Avaliku Teenistuse Kohtu 29. septembri 2010. aasta otsust kohtuasjas F-5/08: Brune vs. komisjon (edaspidi „kohtuotsus Brune“), rikub võrdse kohtlemise ja objektiivse hindamise põhimõtteid ning ELTL artiklit 266;

— otsuse põhjendus sisaldab ebaõigeid õiguslikke hinnanguid ning asjaolude väära, kohati vastuolulist hinnangut, eelkõige ELTL artikli 266 tingimusi, diskrimineerimiskeeldu ja ühetaoliste hindamiskriteeriumide nõuet arvestades.

2. Alternatiivsed lahendused jäeti vääralt arvest võtmata

— Vaidlustatud otsuses lükatakse õiguslikult väära põhjendusega tagasi alternatiivsed lahendused kohtuotsuse Brune rakendamiseks, mida väljakujunenud kohtupraktika käesolevas asjas nõuab;

— alternatiivsete lahenduste kontrollimisel on otsuses aluseks võetud võrdse kohtlemise põhimõtte ja objektiivse hindamise põhimõtte, personalieeskirjade artikli 27 ja konkursiteate ebaõige tõlgendus.

3. Teise võimalusena: korduseksami ettevalmistamisel aset leidnud menetlusnormide rikkumiste väär hinnang

— Otsuse sedastused, mis puudutavad õigeaegset kutset ning nõuetekohast teavet eksamikomisjoni koosseisu kohta ja teavet kohaldatava õiguse kohta, sisaldavad olulisi vigu asjaolude hindamisel ja kostja organiseerimiskohustuste rikkumise hindamisel;

— otsuses ei ole hinnatud apellandi ebavõrdset kohtlemist, mis tuleneb teisele kandidaadile lisateabe andmisest paralleelses menetluses;

— eksamikomisjoni erapoolikuse vastuväite osas piirduakse otsuses sellega, et kontrollitakse apellandi diskrimineerimise puudulikkust tõendatust põhikohtuasjas, jättes käsitlemata erapoolikuse kahtluse korduseksamil.

4. Apellandi kolmanda, neljanda ja viienda nõude alusetu läbi vaatamata jätmise vastuvõetamatuse tõttu

— Otsuses ei ole kasutatud võimalust teha üldiseid sedastusi, panemata EL institutsioonidele konkreetseid kohustusi;

— otsuses tõlgendatakse tekkinud ebasoodsama olukorra kompenseerimise nõuet nii, et kahju hüvitamise nõuet ei ole esitatud, kuigi suulises menetluses nõuti seda sõnaselgelt;

— otsuses on jäetud tähelepanuta ELTL artiklist 266 tulenev kohustus kompenseerida tekkinud ebasoodsam olukord omal algatusel ilma sõnaselge taotluseta.

5. Diskrimineeriv kulude jaotamise otsus

Vaidlustatud otsus diskrimineerib apellanti võrreldes menetlusega kohtuasjas F-42/11: Honnefelder vs. komisjon, kuna käesoleval juhul ei kontrollitud apellandi kasuks toona kaalutlemisel oluliseks peetud asjaolu kodukorra artikli 87 lõike 2 tähenduses.

21. mail 2013 esitatud hagi — SACBO versus komisjon ja TEN-T EA

(Kohtuasi T-270/13)

(2013/C 207/77)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Società per l'aeroporto civile di Bergamo Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Itaalia) (esindajad: advokaat M. Muscardini, advokaat G. Greco)

Kostjad: Üleeuroopalise transpordivõrgu rakendusamet, Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— Tühistada vaidlustatud otsus osas, milles tuvastatakse, et teatud väliskulud ei kuulu hüvitamisele ja vähendatakse nii kaasrahastatavat summat, millele tal oli õigus, ning nõutakse 158 517,54 euro tagasimaksmist koos sellele kaasnevate seadusejärgsete tagajärgedega.

— Mõista kohtukulud välja kostjatel.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud üleeuroopalise transpordivõrgu rakendusameti (TEN-T EA) 18. märtsi 2013. aasta otsuse „Hanu nr 2009-IT-91407-S- „BERGAMO-ORIO AL SERIO LENNUVÄLJA MULTIMODAALSE ARENGU UURING“ lõpetamine — komisjoni otsus C(2010) 4456“⁽¹⁾ peale osas, milles tunnustatakse hüvitamisele mittekuuluvaks kulud, mis tehti seoses lõpule viidud töödega 1, 2.1, 4, 5, 6 ja 7 ja milles nõutakse 158 517,54 euro tagasimaksmist.

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide puudutab Euroopa parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse EÜ nr 680/2007 artikli 13 lõike 1 rikkumist ning komisjoni 24. juuni 2010. aasta otsuse (2010) 4456 artiklite III.4.2.2 ja III.4.2.3 rikkumist.

— Ta väidab, et välja jäeti kuulutamata „kaebuste” menetlus vastavalt rahastamisotsuse artiklile III.4.2.3.

2. Teine väide puudutab Euroopa parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ artikli 17 lõigete 2 ja 6 rikkumist, ETLT artikli 296 lõike 2 rikkumist, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c rikkumist ning komisjoni 24. juuni 2010. aasta otsuse (2010) 4456 artikli II.2.3 rikkumist.

Hageja väidab selle kohta, et:

— otsuse põhjendus on vastuoluline osas, milles kinnitatakse ühelt poolt, et toimunud on „põhjemamatu erinevateks lepinguteks jagamine”, kuid samas teiselt poolt, et „lepingute eesmärk” oli „niivõrd seotud”, et need pidid olema ühe hankemenetluse ese;

— tehtud on väär järeldus seoses ühe hanke mitmeks lepinguks jagamisega, sest see on vastuolus komisjoni 24. juuni 2010. aasta otsuse (2010) 4456 sisuga;

— aset ei ole leidnud lepingute „splitting up” ega „projektide osadeks jaotamine”;

— direktiiv 2004/17/EÜ ei olnud lepingutele kohaldatav, kuna need ei ületanud kehtestatud piirmäärasid piiriüleste huvide puudumise tõttu.

3. Kolmas väide puudutab komisjoni 24. juuni 2010. aasta otsuse (2010) 4456 artikli I.3.1 rikkumist ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c, Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 296 ja õiguspärase ootuse põhimõtte rikkumist.

Hageja väidab selle kohta, et:

— otsuse põhjendused on vastuolulised, sest need ei olnud kooskõlas TEN-T EA poolt SAP ja ASR suhtes juba tunnustatule ja heakskiidetule;

— SACBO tegevus oli kooskõlas tegevusega, mida kaasrahastati.

4. Neljas väide puudutab direktiivi 2004/17/EÜ artikli 40 lõike 2 punktide b, c ja d rikkumist.

Hageja väidab selle kohta, et:

— direktiiv 2004/17/EÜ ei ole kohaldatav lepingutele, mille ese on „uurimuste” ja „uuringute” kaasrahastamine;

— kaasrahastamise otsuses ette nähtud tähtaegade tõttu ei olnud võimalik läbi viia avatud pakkumismenetlust.

5. Viies väide puudutab proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist.

Hageja väidab, et kostja ei ole järginud proportsionaalsuse põhimõtet kohaldades väidetavale rikkumisele palju rangemaid kriteeriume võrreldes nendega, mis on kaasrahastamise tühistamise asjadele ette nähtud.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- „STUDY FOR BERGAMORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY” — Commission Decision C(2010) 4456”

21. mail 2013 esitatud hagi — Max Mara Fashion Group versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Mackays Stores (M&Co.)

(Kohtuasi T-272/13)

(2013/C 207/78)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Itaalia) (esindaja: advokaat F. Terrano)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Ühendkuningriik)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada teise apellatsioonikoja 7. märtsi 2013. aasta otsus asjas R 1199/2012-2;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: teine menetluspool apellatsioonikojas

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „M&Co.” sisaldav kujutismärk kaupadele ja teenustele klassides 25 ja 35 — Ühenduse kaubamärgi registreerimise taotlus nr 9 128 679

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja